

75

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1976 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o przekazywaniu gospodarstw rolnych na własność Państwa za rentę i spłaty pieniężne.

Na podstawie art. 37 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o przekazywaniu gospodarstw rolnych na własność Państwa za rentę i spłaty pieniężne (Dz. U. Nr 21, poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1974 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o przekazywaniu gospodarstw rolnych na własność

Państwa za rentę i spłaty pieniężne (Dz. U. Nr 21, poz. 125) dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu:

„3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych albo w Centralnym Związku Kółek Rolniczych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

76

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1976 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty skarbowej.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 28 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 46, poz. 241) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłata skarbowa za pozwolenie na budowę stałego ogrodzenia związanego z obiektem:

- 1) wykonanego z siatki metalowej na ramach stalowych lub bez takich ram z zastosowaniem słupków stalowych, z tworzyw sztucznych, a także wykonane-

go z innych materiałów jako ażurowe, z wyłączeniem ogrodzeń wykonanych w obróbce kowalskiej oraz z prętów i kształtowników metalowych, wynosi 200 zł;

- 2) innego ogrodzenia — od każdego metra bieżącego długości — wykonanego:

a) jako pełne lub z prętów, kształtowników bądź blach metalowych wynosi 200 zł;

b) w obróbce kowalskiej wynosi 300 zł;”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

77

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 17 marca 1976 r.

w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w zakładach pracy.

Na podstawie art. 208 § 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakładach pracy w powietrzu otaczającym stanowiska pracy najwyższe dopuszczalne stężenia substancji i natężenia innych czynników szkodliwych dla zdrowia nie mogą przekraczać wartości określonych w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. 1. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, zwany dalej „inspektorem sanitarnym”, może na wniosek zakładu pracy wydać w uzasadnionych wypadkach zezwolenie na okresowe przekraczanie najwyższych dopuszczalnych stężeń lub natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia, jeżeli występujące na stanowiskach pracy stężenia lub natężenia tych czynników nie spowodują ujemnych skutków dla zdrowia i życia pracowników przy zachowaniu odpowiednich środków zabezpieczających oraz szczególnych środków profilaktycznej ochrony zdrowia pracowników.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, inspektor sanitarny wydaje na okres niezbędny do poprawy warunków pracy, nie dłuższy jednak niż 3 lata, po przedstawieniu przez zakład pracy planu poprawy warunków pracy oraz określeniu środków zabezpieczających na stanowiskach, na których przekraczane są najwyższe dopuszczalne stężenia lub natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia.

3. Inspektor sanitarny w zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1:

- 1) określa warunki, w jakich powinna odbywać się praca na stanowiskach objętych zezwoleniem, a w szczególności środki ograniczające szkodliwy wpływ środowiska na zdrowie pracowników oraz zakres niezbędnej profilaktycznej ochrony ich zdrowia;
- 2) zobowiązuje zakład pracy do podjęcia niezbędnych określonych przedsięwzięć, wynikających z przedstawionego planu poprawy warunków pracy, zmierzających do usunięcia lub ograniczenia występujących na stanowiskach pracy czynników szkodliwych dla zdrowia.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, inspektor sanitarny może cofnąć przed upływem terminu ważności, je-